

КУМСТВО

Пријатно осјећање, које се спустило са небеса, као невидљива нит, када је рука Јована Крститеља, миропомазањем означила Богочовјека!

Од тада до данашњег дана, крштење хришћанске чељади са обавља, у присуству кума као Господњег свједока те Свете Тајне...

Ако је црква Господњи храм у којем се окупља духовно стадо, онда је кумство осјећајна веза, одабрана Божим Промислом, потврђена Господњим свједоцима пред Светим олтаром, усађена у човечјем срцу као дрво из Рајског Врта, које никад не вене, а увијек рађа слатке плодове којима се храни човечја душа. Кумство се обнавља као живот на земљи, зато ће до тада и трајати!...

Крвни сродник се не бира већ наслеђује, побратим се бира а не наслеђује, а кум се и бира и наслеђује, па је кумство заштићено, пријетњом гријеха и Божјом казном, уколико се не његује са дужним поштовањем!...

Крштење је поновно и право рођење, зато се први земаљски, лични документ зове крштеница! Нажалост, Светосавско духовно стадо је три четвртине двадестог вијека, без те основне и прве исправе, тумарало атеистичким беспућима!? Рађали су се ванбрачни српчићи невјенчаних родитеља, док су господње пастире замењивали марксистички матичари а Божје храмове, месне канцеларије... Бојим се да и прву деценију двадесет и првог вијека, отхрамасмо са истим дефектима!? Зато она исконска лозинка „Бог на небу а кум на земљи“, исписана господњим словима незаборава, која кумству одређује праву мјеру, бојим се да нашим немаром, све више блиједи и постаје протоколарна поштапалица; Зато, ако гумицом здравог разума, не избришемо са колективне свијести ту прашину немара, страхујем да, Боже ми опрости, кумству не истекне рок трајања!?

Но није кумство, увијек било одабир из жеље и љубави. Оно је некада настајало, као брана бујицама људског безумља!? Када је усрпском роду „крвна освета“ бујала као устаљено обичајно право, кумство је безумље дозивало разумом, а мржњу претварало у кумовску љубав! На понуду: Прими Бога и Светог Јована, одричан одговор је, најблаже речено, био гријех...

Нијесам чуо страшнију молбу од оне „Кумим те Богом и Светим

Јованом" !... То је лозинка свих молби!!!

Ово до сада речено о кумству је оно што се подразумејева...

Нажалост, људски род и његово трајање, познаје и оне наопаке примјере, из нашег усменог и писаног памћења, који су често трунили ову институцију небеске љубави, ношени овоземаљским, пролазним похотама!? Навешћу неколико примјера, да оном ко се огријеши о кума, тај себе и своје потомство ставља на „Небески кантар Господњег суда“, на којем нема права жалбе!

Наша историја не оскудијева од братоубистава, дјецоубистава, бракоубистава и још ко зна каквих самоубистава, али кумоиздајства и кумоубиства се најдуже памте, зато што је кумовска веза у Божијим рукама. Отроваше Мрњачевићи кума Душана Силнога и ликвидираше кумче Нејаког Уроша, али скончаше са овоземаљским крунама на глави, у крвавим таласима подивљале Марице... Колико је коштало српско покољење, само то кумовско огрешење!?

Мање би се гријеха, стављало на душу Кнезу Милошу и војводи Вујици, да су ликвидирали све Обреновиће и Вулићевиће, него што су главу кума, бесмртнога Вожда, однијели на муштулук Марашли паши. Божја казна је наплатила гријех, па нема трага Обреновића нити Вулићевића; последњи Обреновић је 1903. године, скончао на сличан, можда неправедан начин, али га је стигао гријех претка Коџа Милоша!? Данас Бели Двор врви од принчева Карађорђевића; ето и злочина и казне и божјег благослова!...

Нека ово моје казивање буде наук и опомена; чување куму мјесто за трpezом је природно, али тај протокол ће одисати патетиком, ако му се не чува мјесто у срцу и души!

Завршићу поруком Шешељу: Војо не куми се више ни са ким!...

**ПЈЕСНИК ДРАГОСЛАВ ДРАГО
БРНОВИЋ**

